

"Den højeste dekoration,
vi kan have, er vor venlighed
over for næsten."

Martinus

Øvelse gør mester

Af Martinus

Arbejdet med åndsvidenskaben stiller visse krav til den studerende. Ikke blot rent intellektuelt, den side af sagen er ikke den vanskeligste. Hvis man tilegner sig stoffet lidt efter lidt, efterhånden som man har brug for det, vil hjerneceller, der endnu ligger latent i ens hjerne, udvikles, og man vil mærke, hvordan evnen til at forstå tingene gradvis vokser, og lige sådan evnen til at forklare analyserne for andre, der virkelig er hungrige efter en sådan viden og indsigt.

Men selv om man koncentrerer sig om det teoretiske studium, må den praktiske væremåde ikke glemmes, den er endnu mere vigtig, for den er helt ens egen. Og man kan virkelig tale om praktiske øvelser, for ligesom ingen kan blive geni inden for nogen kunstart uden at øve og træne og have tålmodighed og arbejde og atter arbejde, er der heller ingen, der kan blive geni i kærlig livsudfoldelse til gavn og glæde for omgivelserne uden at træne og øve sig og gøre fejl, men lære af det og efterhånden udvikle et virkeligt menneskeligt kærlighedstalent.

At de kosmiske analyser er rigtige, vil den studerende kunne komme til kundskab om gennem sin kærlighedsevne og sin logiske sans. Begge disse bevidsthedskræfter må bruges, og jo mere man arbejder med disse kræfter i sit eget sind og søger at afbalancere dem, desto større mulighed er der for intuitions-energiens indtrængen i dagsbevidstheden. Og gennem intuitionen kommer man i kontakt med det universelle hav af viden, som er Guds bevidsthed eller den hellige ånd. ■